

Категорія справи № 57/17631/13-: Цивільні справи; Позовне провадження; Спори, що виникають із сімейних правовідносин.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 04.02.2014. Оприлюднено: 05.02.2014.

печерський районний суд міста Києва

Справа № 57/17631/13-

Категорія 45

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

30 січня 2014 року Печерський районний суд м. Києва у складі:

головуючого судді - Бортницької В.В.,

при секретарі - Клименко О. І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про визнання факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, визнання майна спільною власністю та поділ майна подружжя та зустрічним позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_1 про визнання майна особистою приватною власністю, стягнення безпідставно отриманих грошових коштів та про поділ майна подружжя,-

В С Т А Н О В И В :

ОСОБА_1 звернулась до суду з позовом до ОСОБА_2 про встановлення юридичного факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, визнання майна спільною сумісною власністю і поділ майна подружжя, який уточнила під час розгляду даної справи і остаточно просила суд встановити юридичний факт проживання ОСОБА_1 і ОСОБА_2 однією сім'єю без реєстрації шлюбу з вересня 2003 року до 02 лютого 2007 року та визнати спільною сумісною власністю подружжя: трикімнатну квартиру АДРЕСА_1, автомобіль Mercedes CLS 63 AMG, 2011 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1; доходи (заробіток) ОСОБА_2, отримані від Футбольного клубу «Динамо Київ» за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року, в розмірі 51 057 507,78 грн; доходи (заробіток) ОСОБА_2, отримані за участь в Національній збірній Україні з футболу, в розмірі 4 461 800,00 грн; доходи (заробіток) ОСОБА_2, отримані від Newport Management LTD за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року, в розмірі 10 974 389,00 грн.; грошові кошти у розмірі 515 462,91 доларів США, які 11 січня 2010 року були зняті ОСОБА_2 з рахунку у ПАТ «Приватбанк»; грошові кошти у розмірі 65 568,69 доларів США на рахунку ОСОБА_2 НОМЕР_5 у ПАТ «Приватбанк», грошові кошти у розмірі 150 000,00 доларів США, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_6 у ПАТ «Приватбанк», грошові кошти за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_5, НОМЕР_6, НОМЕР_7, НОМЕР_8, НОМЕР_9; грошові кошти за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк», які були відкриті з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року; грошові кошти у розмірі 32 323,82 грн., які станом на 16 листопада 2012 року становлять залишок на рахунку ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_10; грошові кошти у розмірі 107 500,00 грн, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_10 у ПАТ «Приватбанк» 15 листопада 2012 року; грошові кошти у розмірі 4 000, 00 грн, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_10 у ПАТ «Приватбанк» 16 листопада 2012 року; грошові кошти у розмірі 465 075,00 грн, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_9 у ПАТ

«Приватбанк» з 27 серпня 2012 року і до 04 вересня 2012 року, залишок грошей станом на 12 жовтня 2012 року на рахунку ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_10 у розмірі 129 394,79 грн.

Крім того, ОСОБА_1 просила виділити їй в натурі зі складу спільного сумісного майна, визнавши за нею право приватної власності на трикімнатну квартиру АДРЕСА_1, автомобіль Mercedes CLS 63 AMG, 2011 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1, половину доходів (заробітків) ОСОБА_2, отриманих від Футбольного клубу «Динамо Київ» за період з вересня 2003 року по 16 листопада 2012 року, в розмірі 25 528 753,89 грн; половину доходів (заробітку) ОСОБА_2, отриманих за участь у Національній збірній Україні з футболу, в розмірі 2 230 900,00 грн; половину доходів (заробітку) ОСОБА_2, отриманих від Newport Management LTD за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року, в розмірі 5 487 194,50 грн; половину грошей, які 11 січня 2010 року були зняті ОСОБА_2 з рахунку у ПАТ «Приватбанк», в розмірі 2 060 047,52 грн; половину грошей на рахунку ОСОБА_2 НОМЕР_5 в ПАТ «Приватбанк» в розмірі 262 045,27 грн, половину грошей, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_6 у ПАТ «Приватбанк», в розмірі 599 475,00 грн, половину грошей за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_5, НОМЕР_6, НОМЕР_7, НОМЕР_8, НОМЕР_9, половину грошей за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк», які були відкриті з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року; половину залишку грошей станом на 16 листопада 2012 року на рахунку ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_10 у розмірі 16 161,91 грн; половину грошей, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_10 у ПАТ «Приватбанк» у розмірі 55 750,00 грн, половину грошей знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_9 у ПАТ «Приватбанк», у розмірі 232 537,50 грн, половину залишку грошей станом на 12 жовтня 2012 року на рахунку ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_9 у розмірі 64 697,39 грн, стягнути з відповідача компенсацію за 1/2 частину спірних коштів в розмірі 36 475 765,46 грн.

Також ОСОБА_1 просила виділити ОСОБА_2 в натурі зі складу спільного сумісного майна, визнавши за ним право приватної власності на половину доходів (заробітків) ОСОБА_2, отриманих від Футбольного клубу «Динамо Київ» за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року, в розмірі 25 528 753,89 грн; половину доходів (заробітку) ОСОБА_2, які отримані за участь у Національній збірній Україні з футболу, в розмірі 2 230 900,00 грн; половину доходів (заробітку) ОСОБА_2, отриманих від Newport Management LTD за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року, в розмірі 5 487 194,50 грн; половину грошей, які 11 січня 2010 року були зняті ОСОБА_2 з рахунку у ПАТ «Приватбанк», в розмірі 2 060 047,52 грн; половину грошей на рахунку ОСОБА_2 НОМЕР_5 в ПАТ «Приватбанк» в розмірі 262 045,27 грн, половину грошей, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_6 у ПАТ «Приватбанк», в розмірі 599 475,00 грн, половину грошей за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_5, НОМЕР_6, НОМЕР_7, НОМЕР_8, НОМЕР_9, половину грошей за період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк», які були відкриті з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року, половину залишку грошей станом на 16 листопада 2012 року на рахунку ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_10 у розмірі 16 161,91 грн; половину грошей, знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_10 у ПАТ «Приватбанк», у розмірі 55 750,00 грн, половину грошей знятих ОСОБА_2 з рахунку НОМЕР_9 у ПАТ «Приватбанк», у розмірі 232 537,50 грн, половину залишку грошей станом на 12 жовтня 2012 року на рахунку ОСОБА_2 у ПАТ «Приватбанк» НОМЕР_9 у розмірі 64 697,39 грн.

Обґрунтовуючи підстави звернення з позовом, позивач посилається на те, що з вересня 2003 року до 02 лютого 2007 року вона проживала з відповідачем однією сім'єю без реєстрації шлюбу і 02 лютого 2007 року між позивачем та відповідачем було зареєстровано шлюб. Під час проживання позивача і відповідача однією сім'єю без реєстрації шлюбу, 16 березня 2005, у них народився син ОСОБА_3. Шлюбні стосунки ОСОБА_1 і ОСОБА_2 припинили 16 листопада 2012 року, після набрання законної сили рішенням Печерського районного суду м. Києва від 07 листопада 2012 року про розірвання шлюбу між ними.

У судовому засіданні позивач і представник позивача позовні вимоги первісного позову підтримали і просили їх задовольнити, виходячи із підстав, викладених у позовній заяві, та одночасно заперечували щодо вимог зустрічного позову.

ОСОБА_2 звернувся до суду із зустрічним позовом до ОСОБА_1 про визнання майна особистою приватною власністю, стягнення безпідставно отриманих коштів та поділ майна подружжя, який уточнив під час розгляду даної справи і остаточно просив суд просив визнати за ним право особистої приватної власності на автомобіль Mercedes CLS 550, чорного кольору, д.н.з. НОМЕР_1, № кузова НОМЕР_11 і грошові кошти у розмірі 381 500,00 доларів США, які відповідно до курсу Національного банку України на час розгляду справи становлять 3 049 329,50 грн, стягнути з ОСОБА_1 на його користь безпідставно набуті грошові кошти у розмірі 3 049 329,50 грн, та стягнути з ОСОБА_1 на користь ОСОБА_1 39 511,00 грн. у порядку поділу майна подружжя.

Представники відповідача вимоги первісного позову визнали частково і не заперечували проти визнання спільною сумісною власністю подружжя грошових коштів у розмірі 24 613,60 доларів США, що еквівалентно 196 736, 50 грн. які знаходились на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ КБ «ПриватБанк», станом на 01 квітня 2011 року. В іншій частині первісний позов не визнали, вимоги зустрічного позову просили задовольнити повністю.

Суд, заслухавши пояснення сторін, дослідивши письмові докази по справі, приходять до висновку, що позовні вимоги за первісним позовом підлягають частковому задоволенню, а позовні вимоги за зустрічним позовом - задоволенню у повному обсязі, виходячи з наступного.

Згідно зі ст. 60 СК України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Вважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

Об'єктом права спільної сумісної власності подружжя може бути будь-яке майно, за винятком виключеного з цивільного обороту (ч. 1 ст. 61 СК України).

Звертаючись до суду з позовом, ОСОБА_1 обґрунтовувала свої вимоги щодо визнання права спільної сумісної власності на квартиру АДРЕСА_1 тим, що вона разом з ОСОБА_2 з вересня 2003 року до реєстрації шлюбу 02 лютого 2007 року проживали спільно, вели спільне господарство, мали спільний бюджет і взаємні права та обов'язки притаманні подружжю, а відтак на цю квартиру поширюються правовий режим спільної сумісної власності подружжя.

Як встановлено судовим розглядом, з вересня 2003 року по 2 лютого 2007 року ОСОБА_1 та ОСОБА_2 не перебували у зареєстрованому шлюбі.

Відповідно до статті 74 СК України якщо жінка та чоловік проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі, майно, набуте ними за час спільного проживання, належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено письмовим договором між ними. На майно, що є об'єктом права спільної сумісної власності жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі, поширюються положення глави 8 цього Кодексу.

Пунктом 1 розділу VII Прикінцевих положень Сімейного кодексу України визначено, що цей Кодекс набирає чинності одночасно з набранням чинності Цивільним кодексом України, тобто з 1 січня 2004 року.

Згідно з роз'ясненнями, які містяться в п. 1 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 15 травня 2006 року № 3 «Про застосування судами окремих норм Сімейного кодексу України при розгляді справ щодо батьківства, материнства та стягнення аліментів», до сімейних відносин, які вже існували на зазначену дату, норми СК України застосовуються лише в частині тих прав і обов'язків, що виникли після набрання ним чинності. Ці права та обов'язки визначаються на підставах, передбачених СК України.

Таким чином, факт проживання однією сім'єю чоловіка та жінки без реєстрації шлюбу набув юридичного значення після набрання чинності СК України та ЦК України з 1 січня 2004 року. Кодекс про шлюб та сім'ю УРСР не передбачав юридичних наслідків для чоловіка та жінки, які проживала разом без реєстрації шлюбу. На підстави, передбачені ст. 17 Закону України «Про власність», норми

якої визначали, що частки кожного з членів сім'ї визначається ступенем його участі, працею й коштами у створенні спільної власності, якщо угодою між ними не передбачено інше, позивачка не посилалася.

Отже, виходячи із положень ст. 58 Конституції України про те, що закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, суд вважає, що позовні вимоги про встановлення факту проживання позивачки та відповідача однією сім'єю з вересня 2003 року по 1 січня 2004 року та поділу майна, набутого за цей час чоловіком і жінкою, які проживали без реєстрації шлюбу, задоволенню не підлягають.

Крім того, спільне проживання однією сім'єю, ведення спільного господарства, разом з ОСОБА_2 з вересня 2003 року до реєстрації шлюбу 02 лютого 2007 року та наявність спільного бюджету позивачка обґрунтовувала письмовими доказами: договором страхування АДРЕСА_1, договором на придбання позивачем дивану і крісла, договором централізованої охорони майна та показами свідків: ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6 і ОСОБА_7

Суд критично оцінює покази свідків ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6 і ОСОБА_7 про спільне проживання ОСОБА_1 і ОСОБА_2 у період з вересня 2003 року до 02 лютого 2007 року, оскільки вони суперечать наявним у матеріалах справи письмовим доказам: довідці Футбольного клубу «Динамо» Київ» (т. 1, а.с. 243), довідці Федерації футболу України (т. 1, а.с. 244,245). Також, покази цих свідків не свідчать про те, які саме права та обов'язки були у сторін, в чому проявлявся їх спільний побут і спільне проживання при тому, що у цей період між сторонами підтримувались лише певні стосунки, ОСОБА_2 не мав наміру створювати сім'ю, оскільки фізично не міг цього робити через постійні спортивні відрядження (збори) тощо.

Крім того, ОСОБА_4 не підтвердила обставини спільного проживання ОСОБА_8 і ОСОБА_2 у період придбання спірної квартири, оскільки познайомила з сторонами лише у червні 2005 року після народження їх спільного сина ОСОБА_3. ОСОБА_6 ці ж обставини не підтвердила, так як проживає у Києві лише з 2006 року. Покази ОСОБА_5 і ОСОБА_7 про те, що вони з вересня 2003 року до 02 лютого 2007 року були свідками майже всіх подій спільного життя ОСОБА_8 і ОСОБА_2 та були присутніми на багатьох їх спільних святах, спростовуються тим, що вони не знайомі з жодним із друзів ОСОБА_2, з якими він спілкується постійно і з якими спільно відпочиває. При цьому, ОСОБА_5 є рідною сестрою ОСОБА_1, а відтак, з огляду на розмір заявлених ОСОБА_1 позовних вимог, може бути зацікавлена у вирішенні спору на користь своєї сестри.

Укладання позивачем договору страхування АДРЕСА_1, договору централізованої охорони майна квартири було здійснено після набуття ОСОБА_2 права власності на спірну квартиру і не свідчить про наявність у позивача і відповідача взаємних прав і обов'язків притаманних подружжю. Також не може вважатись належним доказом договір на придбання дивану і крісла укладений відповідачем, адже він не містить інформації щодо предмету спору.

Таким чином, ОСОБА_1 не доведено факту спільного проживання з ОСОБА_2 однією сім'єю у період з вересня 2003 року до 02 лютого 2007 року.

Крім того, ч. 2 ст. 3 СК України передбачено, що сім'ю складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки. Подружжя вважається сім'єю і тоді, коли дружина та чоловік, у зв'язку з навчанням, роботою, лікуванням, необхідністю догляду за батьками, дітьми та з інших поважних причин не проживають спільно.

Постановою Верховного Суду України від 20 лютого 2012 року № 6-97цс11, ухваленою за наслідками розгляду заяв про перегляд судових рішень із мотивів неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, сформульовано обов'язкову для усіх судів України правову позицію, щодо визначення ознак сім'ї при встановленні наявності чи відсутності фактичних шлюбних стосунків та визначено, що положення ч. 2 ст. 3 СК України стосуються лише офіційно зареєстрованих шлюбів.

Згідно з статтею 360-7 Цивільного процесуального кодексу України рішення Верховного Суду України, прийняте за наслідками розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального

права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначену норму права, та для всіх судів України. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність із рішенням Верховного Суду України.

До цього ж, ОСОБА_1 та ОСОБА_2 не можуть вважатися такими, що проживали однією сім'єю у період з вересня 2003 року до 02 лютого 2007 року, оскільки не проживали спільно, так як з довідки Футбольного клубу «Динамо» Київ» (т.1, а.с. 243), довідки Федерації футболу України (т.1, а.с. 244,245) вбачається, що ОСОБА_2 у період з 2003 року до 2007 року (протягом 1230 днів) був зайнятий під час підготовки та участі у футбольних матчах, в тому числі за межами України, протягом 628 днів.

Як виходить з матеріалів справи і не заперечується сторонами справи, 26 грудня 2003 року ОСОБА_2 уклав із ЗАТ «Побутрембуд» договір № 06/38 про пайову участь у будівництві, предметом якого були майнові права на АДРЕСА_1 (т. 1, а.с. 97-101). 22 липня 2004 року ОСОБА_2 особисто сплатив ЗАТ «Побутрембуд» вартість зазначеної квартири у розмірі 755 737,00 грн, а станом на 14 квітня 2005 року ОСОБА_2 внесено 100% інвестицій у розмірі 757 861, 50 грн за договором № 06/38 про пайову участь у будівництві (т.1, а.с. 246). 01 червня 2005 року за ОСОБА_2 було зареєстровано право власності на квартиру АДРЕСА_1.

02 лютого 2007 року між позивачем і відповідачем було зареєстровано шлюб, про що про що в Книзі реєстрації шлюбів Голосіївського районного управління юстиції в місті Києві зроблено актовий запис за № 78. Отже, ОСОБА_2 набув право власності на спірну квартиру до укладання шлюбу з позивачем.

З огляду на вищезазначене, вимоги ОСОБА_1 про встановлення юридичного факту проживання однією сім'єю, визнання права спільної сумісної власності на АДРЕСА_1 і про поділ цієї квартири як спільної сумісної власності в порядку ст. 74 СК України задоволенню не підлягають.

Щодо позовних вимог ОСОБА_1 в частині визнання права спільної сумісної власності на доходи ОСОБА_2, набуті ним у період з вересня 2003 року до 16 листопада 2012 року та їх поділ, суд зазначає наступне.

Як встановлено судом, рішенням Печерського районного суду м. Києва від 07 листопада 2012 року шлюб між ОСОБА_1 та ОСОБА_2 розірвано.

Відповідно до статті 190 ЦК України майно як особливим об'єктом вважаються окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки. Згідно зі ст. 60 СК України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Вважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя. Відповідно до п. 23 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 21 грудня 2007 року № 11 «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя», вирішуючи спори між подружжям про майно, необхідно встановлювати обсяг спільно нажитого майна, наявного на час припинення спільного ведення господарства, з'ясувати джерело і час його придбання.

Отже, застосовуючи ст. 60 СК України, під час судового розгляду суд має визначити, яка частина спільно нажитого майна (доходів) подружжя була в наявності на час припинення спільного ведення господарства.

ОСОБА_1 зазначала, що цей час визначається набранням законної сили рішенням Печерського районного суду м. Києва про розірвання шлюбу між сторонами - з 16 листопада 2012 року, натомість ОСОБА_2 вказував на те, що часом припинення ними спільного ведення господарства є 02 квітня 2011 року.

Оцінюючи доводи сторін щодо часу припинення спільного ведення господарства, суд враховує висновки Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, викладені в ухвалі від 24 липня 2013 року в цій справі, які відповідно до статті 338 ЦПК України, є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при новому розгляді справи.

Так, з позовної заяви про розірвання шлюбу, поданої ОСОБА_2 25 травня 2012 року до Печерського районного суду м. Києва зазначено, що протягом тривалого часу подружніх стосунків позивач та відповідач не підтримують і спільне господарство не ведуть, а з 2 квітня 2011 року шлюбні відносини фактично припинено, після чого того ж дня між ОСОБА_2 і представником ОСОБА_10 - ОСОБА_11 було укладено договір оренди квартири АДРЕСА_6 для його особистого проживання. 6 квітня 2011 року між ОСОБА_1 та ТОВ «Нібіру» укладено договір про надання послуг з прибирання зазначеної квартири.

Також у матеріалах справи містяться розписки, видані ОСОБА_11, який зазначає, що отримував від ОСОБА_2 за квітень 2012 року, липень 2011 року, березень 2012 року, вересень 2011 року, серпень 2011 року, жовтень 2011 року, липень 2012 року, червень 2012 року, квітень 2011 року, травень 2012 року, лютий 2012 року, листопад 2011 року, червень 2011 року, травень 2011 року, січень 2012 року, грудень 2011 року, кошти за орендну плату АДРЕСА_6.

Таким чином, ОСОБА_1 не довела, що шлюбні відносини фактично припинилися з 16 листопада 2012 року. Крім того, у заявах, клопотаннях, зверненнях тощо ОСОБА_1 зазначала, що зі своїм чоловіком, ОСОБА_2, вона не проживає спільно, оскільки останній має намір створити нову сім'ю з іншою жінкою.

За таких обставин судом встановлено, що ОСОБА_2 і ОСОБА_1 фактично припинили шлюбні відносини з 02 квітня 2011 року.

Як вбачається з матеріалів справи, за час шлюбу і до 02 квітня 2011 року ОСОБА_2 і ОСОБА_1 було набуто автомобіль марки BMW X5, чорного кольору, державний номер НОМЕР_2, № кузова НОМЕР_12 (т. 4., а.с. 21-26) і грошові кошти на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ КБ «ПриватБанк» у розмірі 24 613, 60 доларів США, що станом на час розгляду справи, відповідно до курсу НБУ є еквівалентом 196 736, 50 грн. (т. 4, а.с. 19).

Як зазначає позивач і підтверджується інформацією, наданою УДАІ м. Києва (т. 5.а.с. 55-57), у липні 2012 року, після припинення спільного ведення господарства, спільний автомобіль марки BMW X5, чорного кольору, державний номер НОМЕР_2 ОСОБА_1 було відчужено на користь ОСОБА_5 При цьому, ? грошових коштів належних ОСОБА_2 з продажу спільного майна ОСОБА_1 йому не передала. Ця обставина сторонами визнається, а відтак, відповідно до статті 61 ЦПК України доказуванню не підлягає.

Рівність прав кожного із подружжя на володіння, користування і розпорядження майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності (якщо інше не встановлено домовленістю між ними) та необхідність взаємної згоди подружжя на розпорядження майном, що є об'єктом права його спільної сумісної власності, передбачено ч. 1 ст. 63, ч. 1 ст. 65 СК України. Відповідно до п. 30 Постанови Пленуму Верховного суду України від 21 грудня 2007 року № 11 «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» у випадку коли при розгляді вимоги про поділ спільного сумісного майна подружжя буде встановлено, що один із них здійснив його відчуження чи використав його на свій розсуд проти волі іншого з подружжя і не в інтересах сім'ї чи не на її потреби або приховав його, таке майно або його вартість враховується при поділі.

Враховуючи рівність прав кожного з подружжя на майно (його вартість), яке було набуто за час шлюбу і до припинення шлюбних стосунків, то грошові кошти на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ КБ «ПриватБанк» у розмірі 24 613,60 доларів США, що станом на час розгляду справи, відповідно до курсу НБУ є еквівалентом 196 736,50 грн і вартість автомобіля марки BMW X5 - 275 758,50 грн, розрахована на підставі звіту про ринкову вартість колісного транспортного засобу (т. 4. а.с. 21-26), підлягають поділу в рівних частинах.

На час розгляду цієї справи, спільними грошовими коштами подружжя у розмірі 24 613, 60 доларів США (196 736, 50 грн.) володіє ОСОБА_2, а спільними грошовими коштами подружжя у розмірі 275 758, 50 грн. (вартість автомобіля) володіє ОСОБА_1

Таким чином, для забезпечення рівності прав подружжя на спільне майно, з ОСОБА_1 підлягає стягненню 39 511,00 грн (275 758,50 грн - 196 736,50 грн / 2).

Вимоги ОСОБА_1 про визнання спільною сумісною власністю та поділ автомобіля марки Mercedes модель CLS 63 AMG, 2011 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1 не підлягають задоволенню, оскільки в матеріалах справи відсутні докази наявності такого майна у ОСОБА_2 чи ОСОБА_1

Зустрічний позов ОСОБА_2 до ОСОБА_1 про визнання майна особистою приватною власністю, стягнення безпідставно отриманих грошових коштів та про поділ майна подружжя підлягає задоволенню у повному обсязі виходячи з наступного.

Судом встановлено, що 02 квітня 2011 року ОСОБА_2 та ОСОБА_1 фактично припинило спільне проживання і ведення господарства.

Відповідно до наявної в матеріалах справи копії технічного паспорта на автомобіль (т. 1, а.с. 71), 07.10.2011 року, після фактичного припинення шлюбних відносин з ОСОБА_1, за ОСОБА_2 було зареєстровано право власності на автомобіль марки Mercedes-Benz CLS 550, чорного кольору, державний номер НОМЕР_1, № кузова НОМЕР_11.

Згідно з розпискою про отримання позики (т. 1 а.с. 238), 16 квітня 2011 року, після фактичного припинення шлюбних відносин з ОСОБА_1, ОСОБА_2 набув право власності на грошові кошти у розмірі 200 000,00 доларів США.

Відповідно до довідки ПАТ КБ «ПриватБанк» (т.1 а.с.73) і виписки по картковим рахункам наданої ПАТ КБ «ПриватБанк» (т. 4, а.с. 16-18), після фактичного припинення шлюбних відносин з ОСОБА_1, ОСОБА_2 набув право власності на 181 500,00 доларів США.

Відповідно до ч. 6 ст. 57 СК України суд може визнати особистою приватною власністю дружини, чоловіка майно, набуте нею, ним за час їхнього окремого проживання у зв'язку з фактичним припиненням шлюбних відносин. Згідно з п. 30 Постанови Пленуму Верховного суду України від 21 грудня 2007 року № 11 «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» якщо за час окремого проживання подружжя після фактичного припинення шлюбних відносин спільне майно його членами не придбавалося, суд відповідно до ч. 6 ст. 57 СК може визнати особистою приватною власністю дружини, чоловіка майно, набуте кожним з них за цей період та за вказаних обставин, і провести поділ тільки того майна, що було їхньою спільною власністю до настання таких обставин.

Таким чином, у зв'язку з набуттям ОСОБА_2, за час окремого проживання у зв'язку з фактичним припиненням шлюбних відносин з ОСОБА_1 вищезазначеного майна, вимога про визнання цього майна особистою приватною власністю ОСОБА_2 є обґрунтованою.

Крім того, у своїх поясненнях ОСОБА_2 зазначав, що після фактичного припинення шлюбних стосунків ОСОБА_1 почала погрожувати ОСОБА_1 поширенням про нього у засобах масової інформації якихось негативних відомостей з його особистого життя. Для уникнення цього, 17 квітня 2011 року, ОСОБА_2 передав ОСОБА_1 грошові кошти у розмірі 200 000,00 доларів США, що підтверджується відповідною розпискою (т. 1, а.с.72).

Із вищезазначених причин відповідно до довідки ПАТ КБ «ПриватБанк» (т. 1 а.с. 73) і виписки по картковим рахункам, наданої ПАТ КБ «ПриватБанк» (т. 4, а.с. 16-18) у період з 02 квітня 2011 року до 14 травня 2012 року ОСОБА_2 перерахував на картковий рахунок ОСОБА_1 грошові кошти на загальну суму 181 500,00 доларів США.

Зі змісту позовної заяви ОСОБА_1, її письмових пояснень та заперечень вбачається, що нею на адресу ОСОБА_2 дійсно висловлюється негативна інформація стосовно його особистого життя. А

тому, суд погоджується з доводами ОСОБА_2 про безпідставність передачі ОСОБА_1 грошових коштів на загальну суму 381 500,00 доларів США, що відповідно до курсу НБУ на час розгляду справи складає 3 049 329,50 грн.

Відповідно до статті 1212 Цивільного кодексу України особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набуте майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуто, згодом відпала. Положення цієї глави застосовуються незалежно від того, чи безпідставне набуття або збереження майна було результатом поведінки набувача майна, потерпілого, інших осіб чи наслідком події.

Зважаючи на те, що ОСОБА_1 набула вищезазначене майно без достатньої правової підстави, воно підлягає поверненню ОСОБА_2

Керуючись ст. ст. 22 КзППШ України, ст. ст. 60, 61, 65, 69 СК України, ст. ст. 65, 190 ЦК України, ст. ст. 10, 60, 88, 212-215, 223, 294 ЦПК України, суд

В И Р І Ш И В :

Позов ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про встановлення юридичного факту проживання однією сім'єю без реєстрації шлюбу, визнання майна спільною сумісною власністю та поділ майна подружжя - задовольнити частково.

Визнати спільною сумісною власністю подружжя грошові кошти у розмірі 24 613, 60 доларів США, що еквівалентно 196 736, 50 грн. які знаходились на рахунках ОСОБА_2 у ПАТ КБ «ПриватБанк» станом на 01 квітня 2011 року.

В решті позовних вимог відмовити.

Зустрічний позов ОСОБА_2 (ПІН НОМЕР_3) до ОСОБА_1 (ПІН НОМЕР_4) про визнання майна особистою приватною власністю, стягнення безпідставно отриманих грошових коштів та про поділ майна подружжя - задовольнити.

Визнати автомобіль Mercedes-Benz CLS 550, чорного кольору, державний номер НОМЕР_1, № кузова НОМЕР_11, - особистою приватною власністю ОСОБА_2 (ПІН НОМЕР_3).

Визнати грошові кошти у розмірі 381 500, 00 (триста вісімдесят одна тисяча п'ятсот) доларів США, що відповідно до курсу Національного Банку України на 08 лютого 2013 року становлять 3 049 329, 50 (три мільйони сорок дев'ять тисяч триста двадцять дев'ять) гривень - особистою приватною власністю ОСОБА_2 (ПІН НОМЕР_3).

Стягнути з ОСОБА_1 (ПІН НОМЕР_4) на користь ОСОБА_2 (ПІН НОМЕР_3) безпідставно набуті грошові кошти у розмірі 3 049 329, 50 (три мільйони сорок дев'ять тисяч триста двадцять дев'ять) гривень.

Стягнути з ОСОБА_1 (ПІН НОМЕР_4) на користь ОСОБА_2 (ПІН НОМЕР_3) 39 511, 00 (тридцять дев'ять тисяч п'ятсот одинадцять) гривень.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано.

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Апеляційного суду м. Києва протягом 10 днів з дня його проголошення через Печерський районний суд м. Києва.

В разі подання апеляційної скарги, рішення набирає законної сили після розгляду справи апеляційним судом.

Суддя

В.В. Бортницька